

συμμάχικός, -ή, -όν (σύμμαχος)· **I.** αυτός που ανήκει ή αρμόζει σε συμμαχία· *θεοὶ ζῦμμαχοι*, θεοὶ των οποίων τη σύμπραξη, τη συνέργεια επικαλούνταν κατά τη σύναψη μιας συμμαχίας, σε Θουκ. **II. 1.** τὸ *συμμαχικόν*, βοηθητικές, επικουρικές, συμμαχικές στρατιωτικές δυνάμεις, σε Ηρόδ., Θουκ. **2.** συνθήκη για τη σύναψη μιας συμμαχίας, σε Θουκ.· τὰ -κά, ζητήματα που αφορούν στις συμμαχίες, σε Ξεν. **III.** επίρρ. -κῶς, με τον τρόπο του συμμάχου, σαν σύμμαχος, σε Ισοκρ.

συμμάχισ, -ίδος, θηλ. του *σύμμαχος*, **I.** συμμαχική, σύμμαχος, σε Θουκ., Ξεν.· *ζῦμμαχίς πόλις*, συμμαχικό κράτος, σε Θουκ.· επίσης, ἡ *συμμαχίς* (χωρίς το *πόλις*), στον ίδ. **II.** τὸ *ζῦμμαχικόν*, συμμαχικό στρατιωτικό σώμα, στον ίδ.

συμ-μάχομαι[ᾶ], μέλ. -οῦμαι, αόρ. *ἀ' συνεμαχεσάμην*, παρακ. *συμμεμάχημαι*, αποθ., πολεμῶ από κοινού με άλλους, συμπολεμῶ, εἶμαι σύμμαχος, αρωγός, επίκουρος, βοηθός, σε Ξεν.· γενικά, βοηθῶ, παρέχω αρωγή, συντρέχω, *τινι*, στον ίδ.· τὸ *οἶκός ἐμοὶ συμάχεται*, οι πιθανότητες είναι με το μέρος μου, σε Ηρόδ.

σύμ-μᾶχος, -ον (μάχη)· **I.** αυτός που μάχεται στο πλευρὸ κάποιου, συμπολεμιστής, συστρατιώτης, αυτός που ἔχει συνάψει συμμαχία με κάποιον, μέλος συμμαχίας, *τινι*, σε Ηρόδ., Αττ.· ως ουσ., σύμμαχος, και στον πληθ., σύμμαχοι, σε Ηρόδ., Αττ. **2.** λέγεται για πράγματα, *συμμάχω δορί*, σε Αισχύλ.· *νόμος σύμμαχος τῶν θέλοντι*, σε Ηρόδ.· με γεν. πράγμ., *ἀρετὴ τῶν ἔργων σύμμαχος*, σε Ξεν.

συμ-μεθέπω, διευθύνω, κυβερνῶ από κοινού, σε Ανθ.

συμ-μεθίστημι, **I.** συμμετέχω στη μεταβολή κάποιου πράγματος, συμμεταβάλλω· *γ' ενικ. συμμεθιστᾶ* (από -ιστάω), σε Στράβ. **II.** Παθ., με Ενεργ. αόρ. β' και παρακ., αλλάζω συγχρόνως θέση με κάποιον, σε Πλούτ.

συμ-μελετάω, μέλ. -ήσω, εξασκούμεαι ή γυμνάζομαι μαζί με κάποιον, σε Ανθ.

συμ-μένω, μέλ. -μενῶ, συναθλούμαι, μένω μαζί, διατηρούμαι, συγκρατούμαι, σε Θουκ. κ.λπ.· λέγεται για συνθήκες ή συμφωνίες, *τηρῶ, διατηρῶ*, σε Ηρόδ., Θουκ.

συμ-μερίζω, μέλ. —σω, διανέμω σε μερίδια, διαμοιράζω — Μέσ., λαμβάνω μερίδιο σε ή από κάτι, με δοτ., σε Κ.Δ.

συμ-μεσουράνησις, ή (οὐράνης), το να βρίσκεται κάποιος ή κάτι στον ίδιο μεσημβρινό, σε Στράβ.

συμ-μεταβάλλω, μέλ. -βάλλῶ, **I.** αλλάζω κάτι από κοινού με άλλα πράγματα, μετατοπίζω, *τί τινι*, σε Ανθ., Πλούτ. — Παθ., μεταστρέφω τη γνώμη μου και τάσσομαι με τη γνώμη κάποιου άλλου, *τινί*, σε Αισχίν. **II.** αμτβ. στην Ενεργ., αλλάζω, μεταβάλλομαι μαζί ή από κοινού, σε Αριστ.

συμ-μετα-κοσμέομαι, Παθ., αλλάζω τις συνήθειές μου από κοινού με κάποιον άλλο, με δοτ., σε Πλούτ.

συμ-μεταπίπτω, μέλ. -πεσοῦμαι, μεταβάλλομαι, μετασχηματίζομαι, αλλάζω από κοινού με άλλους, με δοτ., σε Αισχίν.

συμ-μεταφέρομαι, Παθ., μεταφέρομαι από κοινού με άλλους, συγκομίζομαι, σε Πλούτ.

συμ-μεταχειρίζομαι, αποθ., φροντίζω για κάτι μαζί με άλλους, σε Ισαίο.

συμ-μετέχω, μέλ. -μεθέξω, μετέχω σε κάτι μαζί με άλλους, λαμβάνω μέρος σ' αυτό από κοινού, με δοτ. και γεν. πράγμ., σε Ευρ.· με γεν. πράγμ. μόνο, στον ίδ., σε Ξεν.

συμ-μετεωρίζομαι, Παθ., υψώνομαι, ανυψώνομαι μαζί με άλλους, σε Στράβ.

συμ-μετίσχω, = *συμμετέχω*, σε Σοφ.

συμ-μετοικέω, μέλ. *-ήσω*, μετοικώ, αλλάζω τόπο διαμονής, μεταναστεύω από κοινού με κάποιον, με *δοτ.*, σε Πλούτ.

συμμέτοχος, *-ον*, αυτός που λαμβάνει μέρος σε κάτι μαζί με κάποιον, σύντροφος κάποιου, σε Κ.Δ.

συμμετρέω, μέλ. *-ήσω* (*σύμμετρος*)· **I.** μετρώ μαζί, παραβάλλοντας κάτι με κάτι άλλο — Παθ.· **1.** *ἡμᾶρ συμμετρούμενον χρόνω*, η ημέρα αυτή κατά τον υπολογισμό του χρόνου, σε Σοφ.· **2.** *απόλ.*, συνυπολογίζω με, στον *ίδ.*· **3.** *οἷς ὁ βίος ζυνεμετρήθη*, που η ζωή τους ήταν μετρημένη, σε Θουκ.· **II.** Μέσ., μετρώ, υπολογίζω για τον εαυτό μου, υπολογίζω με ακρίβεια, σε Ηρόδ.·

ζυνεμετρήσαντο (τὸ τεῖχος) ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων, υπολόγισαν το ύψος του μετρώντας τις σειρές των πλίνθων, σε Θουκ.

συμμέτρησις, *ή*, μέτρηση μέσω σύγκρισης, συνυπολογισμός, σε Θουκ.

συμμετρία, *ή*, **I.** το να μπορεί κάτι να αναχθεί σ' ένα κοινό μέτρο υπολογισμού, σε Αριστ.· **II.** συμμετρία, κατάλληλη αναλογία, σε Πλάτ. κ.λπ.

σύμ-μετρος, *-ον* (*μέτρον*), **I.** αυτός που διαθέτει συμμετρία, αναλογία με κάτι άλλο, συμμετρικός, αναλογικός, σε Ευρ.· αυτός που εφαρμόζει ή ταιριάζει πλήρως, αρμονικός, ταιριαστός, σε Αισχύλ.· *τῷδε ἀνδρὶ ζύμμετρος*, αυτός που έχει την ίδια ηλικία με κάποιον, ομήλικος, σε Σοφ.· *ποιᾶ σύμμετρος τύχη*, συμπίπτοντας με ποια περίσταση; δηλ. την κατάλληλη στιγμή, στον *ίδ.*·

βλ. *κατωτ.*· **III.**· **2.** αυτός που μπορεί να μετρηθεί με τη χρήση του κοινού μέτρου, σε Αριστ.· **II.**· **1.** ανάλογος προς κάτι, ακριβώς κατάλληλος, σε Ισοκρ. κ.λπ.· **2.** *απόλ.*, αυτός που έχει το σωστό μέτρο, τη σωστή αναλογία, συμμετρικός, ισομετρικός, αντίθ. προς τα *ὑπερβάλλων* και *ἐλλείπων*, σε Πλάτ. κ.λπ.· **3.** γενικά, αρμόδιος, κατάλληλος, πρόσφορος, σε Αισχύλ.· *σύμμετρος ὡς κλύειν*, σε κατάλληλη απόσταση ώστε να ακούγεται, σε Σοφ.· **III.**· **1.** *ἐπίρρ. - τρωσ*, σε Ισοκρ. κ.λπ.· **2.** στον κατάλληλο χρόνο, στην κατάλληλη στιγμή, σε Ευρ.

συμ-μητιάομαι, *αποθ.*, σκέπτομαι από κοινού, συσκέπτομαι, συνδιασκέπτομαι, σε Ομήρ. *Ιλ.*

συμ-μηχᾶνάομαι, μέλ. *-ήσομαι*, *αποθ.*· **1.** βοηθώ στον εφοδιασμό ή την προμήθεια, σε Ξεν.· **2.** καταστρώνω σχέδια, μηχανεύομαι, επινοώ από κοινού, με *δοτ.*, σε Πλούτ.

σύμμιγᾶ, *ἐπίρρ.*, μαζί, ανάμεικτα με άλλους, ανάκατα, με *δοτ.*, σε Ηρόδ.

συμ-μίγης, *-ές* (*μίγνυμι*), **1.** αυτός που έχει αναμειχθεί με κάποιον άλλο, ανάμεικτος, σύμμεικτος, σε Σοφ., Ευρ. κ.λπ.· **2.** με *δοτ.*, αναμειγμένος, ανακατωμένος, σε Αισχύλ.

συμ-μίγνῶμι ή **σύμμείγνῶμι** και *-ύω*, γ' ενικ. *προστ.* *συμμίγνυ*· *Επικ.* και *Ιων.*, *ενεστ.* *συμμίσγω*· μέλ. *-μίζω* — Μέσ., μέλ. *-μίζομαι* (*ἐπίσης* με Παθ.

σημασία), **I.**· **1.** ανακατεύω μαζί, ανακατώνω, αναμειγνύω, σε Ομηρ. *Ύμν.*· αναμειγνύω κάτι με κάτι άλλο, *τί τινι*, σε Ηρόδ., Αττ.· με *αιτ.* μόνον, *συμμίξαντες τὰ στρατόπεδα*, έχοντας συνενώσει, συμπτήξει τα στρατόπεδα, σε Ηρόδ. — Παθ., λέγεται για ποταμό, αναμειγνύομαι, συνενώνονται τα νερά μου με τα νερά άλλου ποταμού, με *δοτ.*, σε Ομήρ. *Ιλ.*· *ενώνω* τις δυνάμεις μου, λέγεται για δύο στρατεύματα, σε Θουκ.· *μεταφ.*, *οὐδείς (ἐστὶ) τῷ κακὸν οὐ συνεμίχθη*, δεν υπάρχει κανείς που να μην έχει τη δυστυχία ως συστατικό της φύσης του, σε Ηρόδ.· *συμμιγέντων τούτων πάντων*, όταν όλα αυτά συνέβησαν ταυτόχρονα, στον *ίδ.*· **2.** *ενώνω*, συνενώνω (λέγεται για σαρκική επαφή), *σμίγω*, συνευρίσκομαι ερωτικά, *θεοὺς γυναιξί*, σε Ομηρ. *Ύμν.* — Παθ., *συσχετίζομαι*, έχω *δοσοληψίες*, με, με *δοτ.*, σε Ηρόδ., Αισχύλ.· **3.** *μεταφ.*, *συμμίγνυμί τινα τύχα*, κάνω κάποιον να συναντηθεί με την τύχη του,

σε Πίνδ.: *πρήγμα συμμίζαι τινι*, κοινοποιώ ένα θέμα σε κάποιον, σε Ηρόδ. **II**.
αμτβ. στην Ενεργ., **1.** έχω σχέση με κάποιον, συσχετίζομαι ή επικοινωνώ,
συναναστρέφομαι με άλλους, με δοτ., σε Θέογν., Ηρόδ. κ.λπ.· *συμμίγνυμι*
πρός τινα, σμίγω μ' αυτόν, σε Ξεν.: γενικά, συναντώ για συνομιλία ή εμπορική
συνεργασία, σε Ηρόδ.: *συμμίγνυμί τινι*, συζητώ με κάποιον, στον ίδ., σε Ευρ.
2. με εχθρική σημασία, έρχομαι σε μάχη σώμα με σώμα, έρχομαι στα χέρια,
σε συμπλοκή, *τινι*, με κάποιον, σε Ηρόδ. κ.λπ. **3.** γενικά, συναντώ, σε Ξεν.
σύμ-μικτος, -ον, αναμειγμένος, ανάμεικτος, σε Ησιόδ., Σοφ.: ιδίως λέγεται
για στρατεύματα, άτακτο στράτευμα, σε Ηρόδ., Θουκ.: επίρρ. *-τως*, σε Στράβ.
συμ-μῆμητής, -οῦ, ὁ, αυτός που μιμείται από κοινού, μιμητής από κοινού, σε
Κ.Δ.

συμ-μιμνήσκομαι, Παθ., φέρνω μαζί στη μνήμη μου, σε Δημ.

συμ-μῖξαι, απαρ. αορ. α' του *συμμίγνυμι*.

σύμ-μιξις, -εως, ἡ, I ανάμειξη, μίξη, ανακάτωμα, το ανακάτεμα, *τινος* *πρός*
τι, σε Πλάτ. **II** σχέση, σμίξιμο, σαρκική επαφή, σε Πλούτ.

συμ-μῖσέω, μέλ. *-ήσω*, μισώ, απεχθάνομαι, αποστρέφομαι από κοινού, σε
Πολύβ.

συμ-μίσγω, = *συμμίγνυμι*, σε Όμηρ. κ.λπ.

σύμ-μολπος, -ον (μολπή), = *συνφodός*, σε Ευρ.

συμ-μορία, ἡ (μέρος), συνεταιρισμός ή εταιρεία, σωματείο· στην Αθήνα,
μετά το 377 π.Χ., οι 1.200 πλουσιότεροι πολίτες διαιρούσαν σε είκοσι
σωματεία (*συμμορίαί*), δύο σε κάθε *φυλή*· καθεμιά καλούνταν να πληρώσει με
τη σειρά της ένα υπέρογκο ποσό για έκτακτες πολεμικές δαπάνες, ως φόρο επί
της περιουσίας της, σε Ξεν., Δημ.

σύμ-μορος, -ον, ενωμένος, συγχωνευμένος για φορολογικούς λόγους,
υποτελής που καταβάλλει φόρους, σε Θουκ.

συμ-μορφόομαι, Παθ., λαμβάνω την ίδια μορφή με, αποκτώ ομοιομορφία με,
τινί, σε Κ.Δ.

σύμ-μορφος, -ον (μορφή), αυτός που παρουσιάζει ομοιομορφία με,
ομοιόσχημος, με γεν., σε Κ.Δ.

συμ-μοχθέω, μέλ. *-ήσω*, μοχθώ, κοπιάζω από κοινού με, *τινί*, σε Ευρ.

συμ-μυέω, μέλ. *-ήσω*, κατηγώ μαζικά, σε Πλούτ.

συμ-μύω, μέλ. *-μύσω*, κλείνω μαζί, κλείνω εντελώς, είμαι εντελώς
κλεισμένος, λέγεται για τραύματα, σε Ομήρ. Ιλ.: *συμμεμωκός*, αυτός που έχει
τα μάτια του κλειστά, σε Πλάτ.

συμπάθεια, ἡ, παρόμοια διάθεση, συμπάθεια, ομοιοπάθεια, συμπόνοια, σε
Αριστ.

συμπᾶθεῖν, απαρ. αορ. β' του *συμπάσχω*.

συμπᾶθέω, μέλ. *-ήσω*, αισθάνομαι συμπάθεια, μοιράζομαι τα αισθήματα
κάποιου, σε Ισοκρ. κ.λπ.

συμ-πᾶθής, -ές (παθεῖν), αυτός που μοιράζεται τα ίδια αισθήματα με
κάποιον, πονόψυχος, *τινι*, σε Αριστ.: *απόλ.*, αυτός που προκαλεί τη συμπάθεια
κάποιου, στον ίδ.

συμπᾶθία, Ιων. *-ίη, ἡ*, ποιητ. αντί *συμπάθεια*, σε Ανθ.

συμ-παιανίζω, μέλ. *-σω*, τραγουδώ παιάνες μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Δημ.

συμ-παιδεύω, μέλ. *-σω*, διδάσκω μαζί, εκπαιδεύω, παιδαγωγώ συγχρόνως, σε
Ξεν. — Παθ., εκπαιδεύομαι μαζί με άλλους, σε Ισοκρ.

συμ-παίζω, μέλ. *-ξομαι*, παίζω ή αθλούμαι μαζί με κάποιον, συναθλούμαι, με
δοτ., σε Σοφ.: *απόλ.*, σε Ηρόδ.: με σύστ. αιτ., *μετ' έμοῦ* *σύμπαιζε τήν έορτήν*,
γιόρταζε, να γιορτάζεις μαζί μου, σε Αριστοφ.

συμπαίκτηρ, -ορος, ὅ, = *συμπαιστής*, σε Ξεν., Ανθ.

συμπαίσδεν, Δωρ. απαρ. του *συμπαίζω*.

συμπαιστής, -οῦ, ὅ, συμπαίκτης, σύντροφος στο παιχνίδι, σε Πλάτ.· θηλ.

συμπαίστρια, ἡ, σε Αριστοφ.

συμπαίστωρ, -ορος, ὅ, = το προηγ., σε Ξεν.

συμ-παίω, μέλ. *-παίησω*. **I.** συγκρούω, χτυπώ μαζί, *τί τινι*, σε Σοφ. **II.** αμτβ., χτυπώ από κοινού, σε Ευρ.

συμ-πᾶνηγυρίζω, μέλ. *-σω*, λαμβάνω μέρος σε μια ιερή, εορταστική συνάθροιση, συνεορτάζω, πανηγυρίζω από κοινού, με δοτ., σε Πλούτ.

συμ-παραβύω, στριμώνω, χώνω, συνωθώ μαζί, *τινά τινι*, σε Λουκ.

συμ-παραγγέλλω, μέλ. *-ελῶ*, βοηθώ κάποιον στην επιδίωξή του να καταλάβει δημόσιο αξίωμα, με δοτ., σε Πλούτ.

συμ-παραγίγνομαι, μέλ. *-γενήσομαι*, αποθ., γίνομαι έτοιμος συγχρόνως, λέγεται για καρπούς που ωριμάζουν, σε Ηρόδ. **II.** στέκομαι στο πλευρό κάποιου, έρχομαι να τον βοηθήσω, συμπαρίσταμαι, σε Θουκ.

συμ-παραδηλόω, μέλ. *-ώσω*, φανερώω συγχρόνως συμπτωματικά, σε Στράβ.

συμ-παραθέω, μέλ. *-θεύσομαι*, τρέχω μαζί παραπλεύρως, σε Δημ.

συμ-παραινέω, μέλ. *-έσω*, συμβουλεύω, συνιστώ από κοινού, *τί τινι*, σε Αριστοφ.· επιδοκιμάζω από κοινού, *τι*, στον ίδ.

συμ-παρακαθίζω, I. βάζω κάποιον να καθίσει δίπλα σε κάποιον άλλο· ομοίως, στη Μέσ., σε Δημ. **II.** Μέσ. επίσης, κάθομαι δίπλα, κοντά σε κάποιον, σε Πλάτ.

συμ-παρακᾶλέω, μέλ. *-έσω, I.* προσκαλώ ή παραινώ μαζί ή συγχρόνως, σε Ξεν., Πλάτ. **II.** ζητώ συγχρόνως, *τι από τινος*, σε Ξεν.

συμ-παρακελεύομαι, αποθ., παρακινώ, εξεγείρω, προτρέπω από κοινού, σε Ισοκρ.

συμ-παρ-ᾠκολουθέω, μέλ. *-ήσω*, ακολουθώ κάποιον σε παράλληλη πορεία, συμβαδίζω με κάποιον, συνοδεύω κάποιον, *τινί*, σε Ισοκρ. κ.λπ.· απόλ., σε Ξεν.

συμ-παρακομίζω, Αττ. μέλ. *-κομιῶ*, οδηγώ, μεταφέρω από κοινού παράλληλα προς την ακτή, λέγεται για ναύαρχο, σε Θουκ. — Παθ., λέγεται για πλοία, στον ίδ.

συμ-παρακύπτω, σκύβω συγχρόνως ή κοντά σε κάποιον, σε Λουκ.

συμ-παραλαμβάνω, μέλ. *-λήψομαι*, παίρνω κάποιον μαζί μου, προσλαμβάνω κάποιον ως βοηθό, σε Πλάτ.

συμ-παραμένω, μέλ. *-μενῶ*, παραμένω μαζί με κάποιον ή ανάμεσα σε άλλους, με δοτ., σε Θουκ.

συμ-παραμιγνύω, αναμειγνύω επιπλέον, ανακατώνω και κάτι ακόμη, σε Αριστοφ.

συμ-παρανεύω, μέλ. *-σω*, εκφράζω επίσης συναίνεση, συγκατατίθεμαι, συμφωνώ, σε Αριστ.

συμπαρνήχομαι, αποθ., κολυμπώ μαζί με κάποιον, παραπλέω κοντά του, σε Λουκ.

συμ-παραπέμπω, μέλ. *-ψω*, συνοδεύω από κοινού με άλλους, ξεπροβοδίζω, *τήν παραπομπήν*, σε Αισχίν.· *τήν ὄψιν συμπαρπέμπω τινί*, ακολουθώ κάποιον με τα μάτια μου, τον παρακολουθώ, σε Πλούτ.

συμ-παρ-απόλλῶμαι, Παθ., με παρακ. *-όλωλα*, αφανίζομαι από κοινού με κάποιον ή επίσης, σε Δημ.

συμ-παρασκευάζω, μέλ. -σω, βοηθώ στην προετοιμασία ή στην εκτέλεση κάποιου έργου, σε Ξεν., Δημ.

συμπαραστᾶτέω, μέλ. -ήσω, στέκομαι στο πλάι κάποιου για να τον βοηθήσω, συμπαρίσταμαι, με δοτ., σε Αισχύλ.· απόλ., σε Αριστοφ.

συμ-παραστάτης, -ου, ὁ, αυτός που στέκεται στο πλάι κάποιου προκειμένου να βοηθήσει, αυτός που βοηθάει ή παρέχει υποστήριξη από κοινού, αλληλέγγυος, σύμμαχος, σε Σοφ., Αριστοφ.

συμ-παρατάσσομαι, Αττ. -ττομαι, παρατάσσομαι από κοινού με άλλους, μάχομαι στο πλευρό τους, συμπολεμώ, με δοτ., σε Ισοκρ.

συμ-παρατηρέω, στέκομαι στο πλάι και παρατηρώ από κοινού, σε Δημ.

συμ-παρατίθημι, αναπτύσσω σε παράταξη μάχης, δίπλα δίπλα ή μαζί, σε Πολύβ.

συμ-παρατρέφω, μέλ. -θρέψω, ανατρέφω ή διατηρώ, φροντίζω συγχρόνως, λέγεται για σκύλους κι άλλα ζώα, σε Ξεν.

συμ-παρατρέχω, μέλ. -δράμοῦμαι, τρέχω μαζί με κάποιον, στο πλάι του, σε Πλούτ.

συμ-παραφέρω, μέλ. -παροίσω, μεταφέρω, παρασύρω από κοινού με κάποιον — Παθ., ορμώ, εφορμώ μαζί με κάποιον, σε Ξεν.

συμ-πάρειμι (εἰμί, Λατ. sum), **1.** παρίσταμαι, παρευρίσκομαι επίσης ή συγχρόνως, είμαι κι εγώ παρών, σε Ξεν. κ.λπ. **2.** στέκομαι στο πλάι, σπεύδω να βοηθήσω, *τινι*, στον ιδ., σε Δημ.

συμπάρειμι, (εἶμι, Λατ. ibo), πορεύομαι στο πλάι επίσης ή μαζί με άλλους, προσέρχομαι, γ' ενικ. παρατ. *συμπαρήει*, σε Ξεν., Αισχύλ.

συμ-παρεισέρχομαι, αποθ., εισέρχομαι, παρεισφρέω, εισχωρώ κρυφά από κοινού, σε Λουκ.

συμ-παρέπομαι, μέλ. -έψομαι, αποθ., ακολουθώ κάποιον από κοινού με άλλους, συνοδεύω, συντροφεύω, με δοτ., σε Ξεν. κ.λπ.

συμ-παρέχω, μέλ. -παρέξω, βοηθώ στο να προκληθεί κάτι, προξενώ από κοινού, *φόβοντινί*, σε Ξεν.· παρέχω από κοινού, *ἀσφάλειάν τινι*, στον ιδ.

συμ-παρίπτᾶμαι, αποθ., πετώ στο πλάι κάποιου από κοινού, σε Λουκ.

συμ-παρίστημι, **I.** τοποθετώ στο πλάι κάποιου μαζί με ή επίσης, σε Πίνδ. **II.** Παθ. με Ενεργ. αόρ. β' και παρακ., στέκομαι στο πλάι, βοηθώ, *τινι*, σε Σοφ.

συμ-παρομαρτέω, μέλ. -ήσω, = *συμπαρέπομαι*, σε Ξεν.

συμ-παροξύνω, μέλ. -ῶνᾶ, παροξύνω, διεγείρω, εξοργίζω εξίσου ή από κοινού, σε Ξεν.

συμ-παρορμάω, μέλ. -ήσω, παρακινώ, εφορμώ, χυμώ μαζί ή από κοινού, σε Πλούτ.

σύμ-πᾶς, Αττ. *ξύμπας*, -πᾶσα, -πᾶν, **I.** ὅλος μαζί, ὅλος συγχρόνως, ολόκληρος, ὅλος σ' ένα σώμα, σύσσωμος, σε Όμηρ., Ηρόδ., Αττ.· στην Αττ. συχνά προστίθεται το άρθρο στην περίπτωση των αριθμητικών, *πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες*, σε Σοφ. **II. 1.** με περιληπτικά ονόματα, σύνολο, ὅλον, ὁ *σύμπας στρατός*, σε Ηρόδ.· *στρατὸς σύμπας*, σε Σοφ.· *ξύμπασα πόλις*, δηλ. πόλη, πολίτες ως σύνολο, σε Θουκ.· *ξύμπασα γνώμη*, συνολική έννοια ή σημασία (ενός λόγου), στον ιδ. **2.** *τὸ σύμπαν*, ὅλον από κοινού, σύνολο ζητήματος, σε Ηρόδ.· *τὸξύμπαν εἶπεῖν*, σε Θουκ. **III.** *τὸ σύμπαν*, ως επίρρ. συνολικά, στο σύνολο, γενικά, εν γένει, εξ ολοκλήρου, συλλήβδην, στον ιδ. κ.λπ.

συμ-πάσχω, μέλ. -πέισομαι, παρακ. -πέπονθα, αόρ. β' *συνέπαθον*. **I. 1.** υποφέρω από κοινού, επηρεάζομαι από το ίδιο πράγμα, παθαίνω το ίδιο, συμπαθώ, σε Πλάτ. **II.** τρέφω το ίδιο αίσθημα με κάποιον, αισθάνομαι συμπάθεια, στον ιδ.

συμ-πᾶτάσσω, μέλ. -ζω, χτυπώ μαζί ή από κοινού με άλλον, σε Ευρ.
συμ-πᾶτέω, μέλ. -ήσω, τσαλαπατώ μαζί, καταπατώ, συνθλίβω με το πόδι μου, σε Βάβρ. — Παθ., καταπατούμαι, σε Αισχίν.
συμ-πεδάω, μέλ. -ήσω, δένω μαζί χέρια και πόδια, δένω χειροπόδαρα· μεταφ., λέγεται για τον παγετό ή το ψύχος, μουδιάζω, ναρκώνω, κάνω κάποιον να μην μπορεί να κινηθεί, ακινητοποιώ, σε Ξεν.
συμ-πείθω, μέλ. -σω, συμβάλλω ή βοηθώ στο να πεισθεί κάποιος, σε Ξεν.· επίσης, *συμπείθω τοῦ μὴ ἄθυμειν*, βοηθώ στο να πεισθεί να μην απελπίζεται, σε Θουκ. — Παθ., αφήνομαι να πεισθώ συγχρόνως, σε Αισχίν.
σύμ-πειρος, -ον (πεῖρα), αυτός που είναι έμπειρος σε κάτι, που γνωρίζει καλά κάτι, *τινι*, σε Πίνδ.
συμ-πείρω, τρυπώ, διατρυπώ μαζί, σε Πλούτ.
συμ-πέμπω, μέλ. -ψω, **1.** στέλνω μαζί ή συγχρόνως, συναποστέλλω, σε Ηρόδ., Αττ. **2.** συνοδεύω, παρακολουθώ, σε Λυσ.
συμ-πενθέω, μέλ. -ήσω, **I.** μιθ., συμμετέχω στο πένθος για κάτι, *τι*, σε Ισοκρ. **II.** αμιβ., πενθώ, κλαίω, θρηνώ, μοιρολογώ μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Αισχύλ.· απόλ., σε Ευρ.
συμ-πένομαι, αποθ., είμαι φτωχός, στερούμαι κάτι από κοινού με κάποιον, *τινί τινος*, σε Πλάτ.
συμ-περαίνω, μέλ. -ἄνω, **I.** συμμετέχω ή βοηθώ στην επίτευξη κάποιου πράγματος, συμπερατώνω, σε Ευρ. — Μέσ., *συμπεραίνεσθαι τινι ἔχθραν*, συμμερίζομαι πλήρως την εχθρότητα κάποιου, σε Δημ. **II.** αποφασίζω ή φέρνω εις πέρας, *συμπεραίνω φροντίδα*, λαμβάνω απόφαση, αποφασίζω, σε Ευρ.· *κλήθρα μοχλοῖς συμπεραίνω*, ασφαλίζω διπλά τις πόρτες με μοχλούς, διπλομανταλώνω, στον ίδ. — Παθ., έχω έρθει εις πέρας, σε Ξεν.
συμπέρασμα, -ατος, τό, κατάληξη, αποπεράτωση, συμπέρασμα, σε Αριστ.
συμπερασματικός, -ή, -όν, αυτός που ανήκει ή αρμόζει στην επίτευξη ή την αποπεράτωση, τελειωτικός, συγκεφαλαιωτικός· επίρρ. -κῶς, σε Αριστ.
συμ-πέρθω, μέλ. -σω, καταστρέφω μαζί ή από κοινού με κάποιον, σε Ευρ.
συμ-περιάγω, μέλ. -ζω, περιφέρω μαζί ή από κοινού, σε Ξεν. — Παθ., περιφέρομαι μαζί ή από κοινού με κάποιον, στον ίδ. — Μέσ., περιφέρω ολόγυρα, τριγύρω μαζί μου, στον ίδ.
συμ-περιᾶγωγός, ό, ή, αυτός που βοηθά στη μεταφορά ή στη μεταστροφή των άλλων, σε Πλάτ.
συμ-περίειμι, περιφέρομαι μαζί με κάποιον, με δοτ., σε Ξεν.
συμ-περιθέω, μέλ. -θέσομαι, τρέχω ολόγυρα μαζί με κάποιον, περιοδεύω, σε Λουκ.
συμ-περιλαμβάνω, μέλ. -λήψομαι, **I.** περιλαμβάνω, περιέχω, περικλείω σε μια συνθήκη με άλλους, σε Φίλλιπ. παρά Δημ. **II.** Μέσ., συμμετέχω σε κάτι, με γεν., σε Λουκ.
συμ-περινοστέω, μέλ. -ήσω, περιφέρομαι, τριγυρνώ μαζί με κάποιον, ακολουθώ, περιοδεύω από κοινού, *τινί*, σε Λουκ.
συμ-περιπατέω, μέλ. -ήσω, περπατώ εδώ κι εκεί, περιφέρομαι μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Πλάτ.· απόλ., *οἱ συμπεριπατοῦντες*, σύντροφοι στο περπάτημα, στην πορεία εδώ κι εκεί, συνταξιδιώτες, σε Αριστ.
συμ-περιπλοκή, ή (περιπλέκω), περιπλοκή πολλών μαζί, ανακάτωμα, μπέρδεμα, σε Λουκ.
συμ-περιποιέω, μέλ. -ήσω, προμηθεύω από κοινού, σε Πολύβ.
συμ-περιτρέχω, μέλ. -δράμοῦμαι, τρέχω γύρω γύρω μαζί με κάποιον, σε Λουκ.

συμ-περιφέρω, μέλ. -οίσω, **I**. περιφέρω μαζί ή με κάποιον, σε Πλάτ. **II**. **1**. Παθ., περιφέρομαι μαζί με, στον ιδ. **2**. *συμπεριφέρεσθαι τινι*, σχετίζομαι με κάποιον, σε Πολύβ.· προσαρμόζομαι στις περιστάσεις, με δοτ., σε Αισχίν. **3**. γνωρίζω καλά κάποια θέματα, σε Πολύβ.

συμ-περιφθείρομαι, Παθ., περιφέρομαι με κάποιον, με αποτέλεσμα την καταστροφή μου, σε Λουκ.

συμ-περονάω, μέλ. -ήσω, διατρυπώ με περόνη, καρφιστώνω, σε Πλούτ.

συμ-πέτομαι, αποθ., πετώ με κάποιον ή ομαδικά, σε Λουκ.

συμ-πήγνυμι και **-ύω**, μέλ. -πήζω, **I**. τοποθετώ στέρα δίπλα δίπλα, συναρμόζω, συνδέω, κατασκευάζω, σε Πίνδ., Ευρ. κ.λπ. — Μέσ., συναρμόζω, κατασκευάζω για τον εαυτό μου, σε Λουκ. **II**. στερεώνω, κάνω κάτι συμπαγές, συμπτκνώνω, σε Ομήρ. Ιλ.

σύμ-πηκτος, **-ον**, αυτός που έχει στερεωθεί, που έχει συναρμοστεί, κατασκευαστεί, πηγμένος, συμπαγής, σε Ηρόδ., Αριστοφ.

συμ-πιέζω, μέλ. -σω, πιέζω μαζί ή συνθλίβω, αρπάζω δυνατά, συσφίγγω, μαγκώνω, σε Πλάτ. — Παθ., συνθλίβομαι, στριμώνομαι, σε Ξεν.

συμ-πίνω[ι], μέλ. -πίομαι, αόρ. β' *συνέπιον*, πίνω από κοινού, λαμβάνω μέρος σε οиноποσία, σε Ηρόδ., Αριστοφ. κ.λπ.

συμ-πίπτω, μέλ. -πεσοῦμαι, παρακ. *πέπτωκα*, αόρ. β' *συνέπεσον*. **I**. **1**. πέφτω μαζί, έρχομαι σε μάχη, συγκρούομαι, έρχομαι σε σφοδρή σύγκρουση, στα χέρια, Λατ. *concurrere*, σε Όμηρ., Ηρόδ.· συναντώ, πέφτω σε, *κλύδωνι*, σε Ευρ.· *νηί*, σε Θουκ. **2**. γενικά, συμπίπτω, συναντώ, μου συμβαίνουν ατυχήματα, με βρίσκουν δυστυχίες, με δοτ., σε Ηρόδ., Σοφ. **II**. **1**. λέγεται για παθήματα, γεγονότα, συντυχαίνω, περιπίπτω, συμβαίνω σε, με δοτ. προσ., σε Αισχύλ., Ισοκρ.· επίσης, *ές τινα*, σε Ηρόδ. **2**. απόλ., συμβαίνω, τυχαίνω, γίνομαι ταυτόχρονα, συμπίπτω, στον ιδ. **3**. με *μηχ.*, όπως το *τυγχάνω*, *τόδε συνέπεσε γενόμενον*, στον ιδ. **4**. απρόσ., *συνέπεσε*, συνέβη, έγινε κατά τύχη, έτυχε, με *απαρ.*, στον ιδ.· *ζυνέπεσεν είς τοῦτο ανάγκης ὥστε...*, τα πράγματα έφτασαν σε τέτοιο σημείο, που..., σε Θουκ.· ή με *αιτ. και απαρ.*, στον ιδ. **III**. συμπίπτω, συμφωνώ ή βρίσκομαι σε αντιστοιχία με, *τινί*, σε Ηρόδ.· απόλ., συμφωνώ απολύτως, στον ιδ.· *έμοισὸν συμπέπτωκας ές ταῦτὸν λόγου*, έχεις έρθει πλήρως στα λόγια μου, σε Ευρ. **IV**. πέφτω μαζί, δηλ. καταπέφτω, γκρεμίζομαι, συντριβομαι, λέγεται για οίκημα, Λατ. *concidere*, στον ιδ., Θουκ.· *σῶμα συμπεσόν*, σώμα που έχει καταβληθεί από ασθένεια, σε Πλάτ.

συμ-πίτνω, ποιητ. αντί *συμ-πίπτω*, όταν η παραλήγουσα είναι βραχεία. **I**. πέφτω ή προσκρούω μαζί, λέγεται για τα κύματα, σε Αισχύλ. **II**. συντρέχω, συνεργώ, στον ιδ.· με *δοτ.*, σε Ευρ.

συμ-πλάνάομαι, Παθ., περιπλανιέμαι με κάποιον, σε Πολύβ.

συμ-πλάσσω, Αττ. **-ττω**, αόρ. α' *συνέπλάσσα*. **1**. πλάθω ή διαμορφώνω μαζί· *γαίης*, από πηλό, σε Ησιόδ. — Παθ., σε Αριστοφ. **2**. λέγεται για ρήτορες και συγγραφείς, *ζυνομολογοῦντες και ζυμπλάττοντες*, συμφωνώντας σε μια υπόθεση ή στη μυθοπλασία, σε Πλάτ. **3**. μεταφ., επινοώ ή εφευρίσκω, πλάθω μαζί, σε Δημ.

συμ-πλατᾶγέω, κάνω θόρυβο, παράγω ήχο χτυπώντας μαζί· *συμπλαταγέω χειρσί*, χτυπώ μαζί τα χέρια μου με πάταγο, σε Ομήρ. Ιλ.

συμ-πλειόνης, ουδ. **-ονα**, πολλοί μαζί, Λατ. *complures*, σε Αριστ.

συμ-πλέκω, μέλ. -ζω, **I**. συστρέφω, περιελίσσω ή πλέκω μαζί, σε Πλάτ.· *τινί*, με κάτι, σε Θεόκρ.· *συμπλέκοντες τῶ χειρε είς τούπίσω*, πλέκοντας, ενώνοντας τα χέρια πίσω από την πλάτη τους, σε Θουκ. **II**. **1**. Παθ., συστρέφομαι, περιελίσσομαι, περιπλέκομαι, μπερδεύομαι, σε Ευρ.· *ίχνη συμπεπλεγμένα*,

μπερδεμένα ίχνη, που διασταυρώνονται προς διαφορετικές κατευθύνσεις, σε Ξεν. **2.** λέγεται για παλαιστές, συμπλέκομαι, περιπλέκονται τα μέλη του σώματός μου με αυτά του αντιπάλου, με δοτ., σε Ηρόδ.· γενικά, εμπλέκομαι σε μάχη σώμα με σώμα, σε Δημ.· λέγεται για πλοίο, έρχομαι σε συμπλοκή με το εχθρικό πλοίο, σε Ηρόδ.· έπειτα μεταφ., περιπλέκομαι, μπερδεύομαι σε κάτι, *τῆ Σκυθῶν έρημία συμπλακῆναι*, σε Αριστοφ.· *συμπεπλέγεσθε ξένω*, έχουμε περιπλεχθεί ή συγκρουσθεί μαζί του, σε Ευρ.· λέγεται για πόλεμο, εμπλέκομαι, σε Δημ. **III.** αμτβ. στην Ενεργ. = Παθ., σε Ευρ.

σύμ-πλεος, Αττ. **-πλεως**, -α, -ον, εντελώς γεμάτος, πλήρης, σε Ξεν.

συμ-πλέω, μέλ. *-πλεύσομαι*· Ιων. *-πλώω*, *-πλώσομαι*· πλέω, αρμενίζω από κοινού με κάποιον, *τινί*, σε Ηρόδ. κ.λπ.· *απόλ.*, σε Θουκ.

συμπληγάς, **-άδος**, ή (**συμπλήσσω**), αυτή που χτυπάει μαζί, που συγκρούει· *ζυμπληγάδες πέτραι*, συγκρουόμενες πέτρες, δηλ. οι *Κυάνας νήσοι*, για τις οποίες πιστευόταν ότι έκλειναν ερμητικά παγιδεύοντας και συνθλίβονται όσους έπλεαν ανάμεσά τους, σε Ευρ.· επίσης **Συμπληγάδες** (χωρίς το *πέτραι*), στον ίδ.· επίσης σε ενικ., στον ίδ.

συμ-πλήγηδην (**πλήσσω**), επίρρ., με το χτύπημα των χεριών, σε Θεόκρ.

συμ-πληθύνω[ῶ], πολλαπλασιάζω ή αυξάνω από κοινού, σε Ξεν.

συμ-πληθύω, συντελώ στον πολλαπλασιασμό ή την αύξηση, σε Ηρόδ.

συμ-πληρώω, μέλ. *-ώσω*, **I.** συμβάλλω στην πλήρωση, στο γέμισμα, *συμπληρώω τοῖσι Αθηναίοισι τὰς νέας*, βοηθώ τους Αθηναίους να επανδρώσουν τα πλοία, σε Ηρόδ. **II.** γεμίζω εντελώς, *ζυμπληρώω ἐξήκοντα ναῦς*, επανδρώνω πλήρως εξήντα πλοία, σε Θουκ.

συμπλοϊκός, **-ή**, **-όν** (**σύμπλοος**), αυτός που πλέει μαζί ή από κοινού, *συμπλοϊκή φιλία*, φιλία ανάμεσα στους ναύτες του ίδιου πλοίου, σε Αριστ.

συμπλοκή, ή (**συμπλέκω**)· **1.** περιπλοκή, διαπλοκή, εμπλοκή, επιπλοκή, σε Πλάτ. **2.** μάχη σώμα με σώμα, σύρραξη, σύγκρουση, συμπλοκή, στον ίδ.

σύμπλοος, **-ον**, συνηρ. **-πλους**, *-ουν* (*συμπλέω*)· **1.** αυτός που πλέει, που ταξιδεύει με κάποιον στο ίδιο πλοίο, ντροφος στο πλοίο, σε Ηρόδ.· με δοτ. προσ., σε Ευρ.· ποιητ., λέγεται για πλοία, σε Ανθ. **2.** συνέταιρος ή σύντροφος σε κάτι, με γεν., σε Σοφ.

συμπλώω, Ιων. αντί *συμπλέω*.

συμ-πνέω, μέλ. *-πνεύσομαι*, **1.** αναπνέω ή πνέω μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Ανθ.· μεταφ., *έμπαίσις τύχαισι συμπνέω*, πορεύομαι παράλληλα με τα ξεσπάσματα της τύχης, δηλ. υποχωρώ, ενδίδω σ' αυτή, σε Αισχύλ. **2.** *απόλ.*, συμφωνώ με κάποιον, αποκτώ σύμπνοια, σε Δημ.

συμ-πνίγω[ῶ], μέλ. *-πνίζομαι*, στραγγαλίζω, πνίγω, πιέζω με δύναμη, σφίγγω, σε Κ.Δ.

σύμπνοος, **-ον**, συνηρ. **-πνους**, **-ουν** (**συμπνέω**), αυτός που αναπνέει από κοινού, που συμφωνεί με, ομόγνωμος, ομόψυχος, *τινι*, σε Ανθ.

συμ-ποδίζω, μέλ. *-σω*, **I.** δένω μαζί τα δύο πόδια, δένω χειροπόδαρα, σε Αριστοφ. — Παθ., μπλέκομαι, δεσμεύομαι σε δίχτυ, σε Ξεν. **II.** μεταφ., μπερδεύω, παγιδεύω, Λατ. *impedire*, σε Πλάτ.

συμ-ποιέω, μέλ. *-ήσω*, κάνω κάτι από κοινού, συνεργώ, βοηθώ, σε Ισαίο.

συμ-ποιμαίνομαι, Παθ., βόσκω μαζί, σε Ευρ.

συμ-πολεμέω, μέλ. *-ήσω*, πολεμώ μαζί με κάποιον, συμπολεμώ, σε Θουκ., Ξεν. κ.λπ.· *τινί*, πολεμώ από κοινού με κάποιον, συμμαχώ, σε Ξεν.

συμπολίζω, ενώνω επιμέρους κόμεις σε μια πόλη, προσαρτώ — Παθ., σε Στράβ.

συμ-πολιορκέω, μέλ. -ήσω, συμμετέχω σε πολιορκία, πολιορκώ από κοινού, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ.

συμ-πολίτεια, ή, ομόσπονδη ένωση πόλεων, συνομοσπονδία, ομοσπονδία, σε Πολύβ.

συμ-πολιτεύω, μέλ. -σω, ζω ως συμπολίτης άλλων ή ως μέλος της ίδιας οργανωμένης πόλης, τισί, μαζί με άλλους, σε Θουκ. — Μέσ., οί συμπολιτευόμενοι, συμπολίτες κάποιου, σε Ευρ.

σύμ-πολλοι, -αι, -α, πολλοί μαζί, σε Πλάτ.

συμ-πομπεύω, μέλ. -σω, είμαι συνοδός σε μια πομπή, συνοδεύω, λιτανεύω μαζί, σε Αισχίν.

συμ-πονέω, κοπιάζω μαζί ή από κοινού με άλλους, συμμετέχω στους κόπους της δουλειάς, τινί, με κάποιον, σε Αισχύλ., Σοφ. κ.λπ.· επίσης, συμπονέω κακοίς, λαμβάνω μέρος στις συμφορές, σε Ευρ.· απόλ., κοπιάζω ή υποφέρω μαζί, σε Σοφ. κ.λπ.

συμ-ονηρεύομαι, αποθ., συμμετέχω στην πανουργία άλλων, ενεργώ πονηρά κι εγώ, με δοτ. προσ., σε Ισοκρ.

συμ-πορεύομαι, μέλ. -εύσομαι, αόρ. α' συνεπορεύθην· αποθ.· **I.** πορεύομαι ή ταξιδεύω μαζί, συμπορεύομαι ή συνταξιδεύω, σε Ευρ.· τινι, με κάποιον, σε Ξεν. κ.λπ. **II.** συνέρχομαι, συνεδριάζω, λέγεται για τη Σύγκλητο, σε Πολύβ.

συμ-πορθέω, μέλ. -ήσω, συμβάλλω στην καταστροφή, καταστρέφω από κοινού, με δοτ. προσ., σε Ευρ.· οί συμπεπορθημένοι, αυτοί που περιέπεσαν σε τέτοια καταστροφή, που εκπορθήθηκαν, σε Στράβ.

συμ-πορίζω, μέλ. -σω, προμηθεύω, παρέχω από κοινού, σε Θουκ. — Μέσ., προμηθεύομαι για λογαριασμό μου, στον ιδ.

συμ-ποσία, ή (πόσις), το να πίνει κάποιος μαζί με άλλους, συμπόσιο, σε Πίνδ.

συμποσιαρχέω, -ήσω, είμαι συμποσιάρχος, σε Αριστ.

συμποσί-αρχος, ό, αυτός που προϊστάται του συμποσίου, που αναγγέλλει την πρόποση, Λατ. magister bibendi, σε Ξεν. κ.λπ.

συμπόσιον, τό (συμπίνω),· **I.** ομαδική διασκέδαση, φαγοπότι, συμπόσιο, ευτυχία, σε Θέογν., Ηρόδ. κ.λπ. **II.** αίθουσα στην οποία γίνονταν συμπόσια, αίθουσα συμποσίου, σε Λουκ.

συμπότης, -ου, ό (συμπίνω), αυτός που πίνει μαζί με άλλους, σύντροφος στο ποτό, σε Ηρόδ., Ευρ.

συμποτικός, -ή, -όν, αυτός που ανήκει ή αρμόζει στο συμπόσιον, σε αυτούς που πίνουν μαζί, φαιδρός, χαρούμενος, σε Αριστοφ.· συμποτικάί άρμονίαί, σκοποί που είναι κατάλληλοι για τραγούδια συμποσιαστών, σε Πλάτ.· συμποτικός, φαιδρός, κεφάτος άνθρωπος, σε Αριστοφ.· συγκρ. -ώτερος, υπερθ. -ώτατος, σε Λουκ.

συμ-πραγματεύομαι, μέλ. -εύσομαι, αποθ., ασχολούμαι, καταγίνομαι από κοινού σε ένα έργο, με δοτ. προσ., σε Πλούτ.

συμπράκτωρ, Ιων. -πρήκτωρ, -ορος, ό, βοηθός, αρωγός, συνεργάτης, σε Ηρόδ., Ξεν.· με γεν. πράγμ., συμπράκτωρ όδοϋ, σύντροφος στο ταξίδι, συνοδοιπόρος, σε Σοφ.

συμ-πράσσω, Αττ. -ττω, Ιων. -πρήσσω, μέλ. -ζω, **I. 1.** συμμετέχω σε κάτι ή βοηθώ, συνεργώ να γίνει κάτι, τί τινι, σε Αισχύλ., Ευρ. κ.λπ.· συμπράσσω τινί τάγαθά, βοηθώ κάποιον να προμηθευτεί ό,τι είναι καλό, σε Αριστ.· με αιτ. πράγμ. μόνο, σε Σοφ.· συμπράττω είρήνην, βοηθώ στις διαπραγματεύσεις για ειρηνευτική συμφωνία, σε Ξεν.· με δοτ. προσ. μόνον, ενεργώ από κοινού, συνεργάζομαι με, τινί, σε Θουκ. κ.λπ. **2.** απόλ., παρέχω βοήθεια, συνεργάζομαι, σε Σοφ., Ξεν. κ.λπ.· οί ζυμπράσσοντες, σύμμαχοι, σε Θουκ. **II.**

αμτβ., σὺν κακῶς πράσσουντι συμπράσσειν κακῶς, μοιράζομαι τη δυστυχία κάποιου, σε Ευρ. **III.** Μέσ., βοηθώ στην εκδίκηση, *συνεπρήζαντο Μενέλεω τὰς Ἑλένης ἀρπαγὰς*, σε Ηρόδ.

συμ-πρεπής, -ές (πρέπω), ταιριαστός, κατάλληλος, πρόσφορος, σε Αισχύλ.

συμ-πρέπω, ταιριάζω, αρμόζω, σε Πίνδ.

συμ-πρεσβευτής, -οῦ, ὁ, αυτός που έχει αποσταλεί ως πρεσβευτής από κοινού με άλλον, σε Αισχίν.

συμ-πρεσβεύω, μέλ. -σω, αποστέλλομαι ως πρεσβευτής μαζί με άλλον ή άλλους πρεσβευτές, είμαι πρεσβευτής από κοινού, συμπρεσβευτής, σε Δημ., Αισχίν. — Μέσ., συμμετέχω στην αποστολή μιας πρεσβείας, σε Θουκ.

σύμ-πρεσβυς, -εως, ὁ, = *συμπρεσβευτής*, αλλά μόνον στον πληθ., σε Θουκ., Δημ. κ.λπ.

συμ-πρεσβύτερος[ῶ], ὁ, αυτός που είναι επίσης πρεσβύτερος, ιερέας, σε Κ.Δ.

συμ-πρήκτωρ, -πρήσσω, Ιων. αντί -*πράκτωρ*, -*πράσσω*.

συμ-πρίασθαι, απαρ. αορ. β' (δεν υπάρχει σε χρήση ενεστ., πρβλ. [*πρίαμαι](#)), αγοράζω μαζί κι αποθηκεύω, εξαγοράζω, σε Αριστ.

συμ-προάγω[ᾶ], μέλ. -ζω, προάγω από κοινού, συντελώ στην πρόοδο· αμτβ., κινούμαι προς τα εμπρός από κοινού, σε Πλούτ.

συμ-πρόεδρος, ὁ, αυτός που προεδρεύει από κοινού, σε Αισχίν.

συμ-προθυμέομαι, αποθ.· **1.** επιθυμώ εξίσου με κάποιον, έχω την ίδια προθυμία με, συμπράττω *τινι*, σε Θουκ.· απόλ., σε Ξεν. **2.** με αιτ. πράγμ., συμμετέχω με ζήλο στην προαγωγή, τη διευκόλυνση, στον ίδ. **3.** με δοτ. πράγμ., συμμετέχω με ζήλο σε, φιλοτιμούμαι, σε Λουκ. **4.** με απαρ., έχω την ίδια προθυμία να..., σε Θουκ., Ξεν. κ.λπ.

συμ-προξενέω, μέλ. -ήσω, βοηθώ παρέχοντας τα αναγκαία μέσα, προμηθεύω από κοινού, σε Ευρ.

συμ-προπέμπω, μέλ. -ψω, συνοδεύω, ξεπροβοδίζω από κοινού, σε Ηρόδ., Αριστοφ. κ.λπ.· *συμπροπέμπω τινὰ ναυσίν*, σε Θουκ.

συμ-προσψαύω, μέλ. -σω, χτυπώ, συγκρούομαι από κοινού, *τινί*, σε Αίσιωπ.

συμ-πτύσσω, μέλ. -ζω, διπλώνω μαζί, διπλώνω και τοποθετώ στο πλάι, συμμαζεύω, σε Σοφ.

σύμ-πτωμα, -ατος, τό (συμπίπτω), τυχαίο συμβάν, περίσταση, συγκυρία, σε Αριστ.· με αρνητική σημασία, κακή συγκυρία, ατύχημα, δυστύχημα, σε Θουκ.

σύμπτωσις, ἡ (συμπίπτω)· **I.** κατάπτωση, συντριβή, καταβύθιση, σε Στράβ. **II.** συνάντηση, σε Πολύβ.· με αρνητική σημασία, επίθεση, στον ίδ.

σύμ-πυκνος, -ον, αυτός που έχει συμπυκνωθεί, σφιχτός, σε Ξεν.

συμ-πυνθάνομαι, αόρ. β' *συνεπυθόμην*, αποθ., ερευνώ κάτι, πληροφορούμαι μαζί με κάποιον, *τί τινι*, σε Ευρ.

συμ-πῦρῶω, μέλ. -ώσω, καίω μαζί ή από κοινού, σε Ευρ.

συμφᾶγειν, απαρ. αορ. β' του *συνεσθίω*.

συμ-φάνης, -ές (φανῆναι), αυτός που φανερώνεται την ίδια στιγμή, καταφανής, ολοφάνερος, πασίδηλος, σε Αριστ.

συμφερόντως, επίρρ. από *μτχ.* ενεστ., όπως συμφέρει, επικερδώς, επωφελώς, σε Ισοκρ.

συμφερτός, -ή, -όν, ενωμένος, δεμένος μαζί, συνημμένος, σε Ομήρ. Ιλ.

συμ-φέρω, μέλ. *συνοίσω*, αόρ. α' *συνήνεγκα*, Ιων. *-ήνεικα*· αόρ. β' *-ήνεγκον*, παρακ. *-ενήνοχα*·

A. Ενεργ., **I. 1.** φέρνω μαζί στον ίδιο τόπο, συνάζω, συναθροίζω, συλλέγω, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ. **2.** συνεισφέρω, βοηθώ, σε Αισχύλ., Ευρ. **3.** φέρνω σε σύγκρουση, σε Αισχύλ. **4.** φέρω ή ανέχομαι μαζί ή από κοινού, σε Ξεν.·

λέγεται για συμφορές και κόπους, φέρω, κουβαλώ, ανέχομαι από κοινού, βοηθώ κάποιον να αντέξει, σε Σοφ., Ευρ.· ανέχομαι, συγχωρώ, σε Αισχύλ. **II.** αμτβ.· **1.** αποφέρω κάποιο όφελος, είμαι χρήσιμος ή επωφελής, επικερδής, σε Ηρόδ., Αττ. **2.** απρός., είναι χρήσιμο, επωφελές, ωφέλιμο, με απαρ., σε Αισχύλ. κ.λπ. **3.** μτχ. *συμφέρων*, -ουσα, -ον, χρήσιμος, επωφελής, ταιριαστός, αυτός που αρμόζει, κατάλληλος, πρόσφορος, σε Σοφ. κ.λπ.· ουδ. ως ουσ., *συμφέρον*, -οντος, τό, χρησιμότητα, όφελος, κέρδος, πλεονέκτημα, ωφέλεια, Λατ. *utile*, στον ίδ., σε Θουκ. κ.λπ.· επίσης, στον πληθ., *τὰ συμφέροντα*, σε Σοφ. κ.λπ.· επίσης, μτχ. αορ., *τὸ τῷ ζυνενεγκόν*, σε Θουκ. **III.** αμτβ., **1.** δουλεύω μαζί, συνεργώ, συμφωνώ με, συντελώ, βοηθώ, *τινί*, σε Σοφ., Ευρ. κ.λπ.· ανέχομαι, υποχωρώ, παραχωρώ, *τινί*, σε Σοφ. **2.** αρμόζω, ταιριάζω, *τινί*, σε Αριστοφ., Ξεν. **3.** λέγεται για γεγονότα, συμβαίνω, γίνομαι, αποβαίνω, με απαρ., σε Ηρόδ. **B. I.** Παθ., *συμφέρομαι*, μέλ. *συνοίσομαι*, αόρ. α΄ -*νήχθην*, Ιων. -*είχθην*· παρακ. -*νήνεγμαι*· έρχομαι μαζί, εμπλέκομαι σε μάχη, συμπλέκομαι, συγκρούομαι, Λατ. *congrēdi*, σε Ομήρ. Ιλ., Θουκ.· απλώς, συναντώ, σε Πλάτ. **II. 1.** συνεννοούμαι, έχω την ίδια άποψη ή συμφωνώ με, *τινι*, σε Ηρόδ.· απόλ., συμφωνώ από κοινού, ομοφωνώ, ομογνωμώ, συναινώ, συμπίπτω, συγκατανεύω σε, συγκατατίθεμαι, σε Πλάτ.· επίσης, *οὐ συμφέρεται περί τινος*, δεν συμφωνεί μ' αυτούς σε όσα αφηγήθηκαν, στον ίδ. **III.** λέγεται για γεγονότα· **1.** συμβαίνω, αποβαίνω, συμβαίνω κατά τύχη, τυχαίνω, σε Ηρόδ., Αριστοφ. κ.λπ. **2.** απρός., συμβαίνει, τυχαίνει, σε Ηρόδ. **συμ-φεύγω**, μέλ. -*φεύζομαι*, **1.** φεύγω, δραπετεύω μαζί με κάποιον, *τινί*, σε Ηρόδ., Ευρ. κ.λπ.· *σὺν φεύγουσι συμφεύγειν*, σε Ευρ. **2.** εξορίζομαι από κοινού ή ομαδικά, *ζυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην*, συμμετέσχε σ' αυτήν την εξορία, σε Πλάτ. **σύμ-φημι**, μέλ. -*φήσω*, αόρ. α΄ *συνέφησα*, αόρ. β΄ *συνέφην*· **1.** συναινώ, επιδοκιμάζω ή συμφωνώ πλήρως, σε Αισχύλ. κ.λπ. **2.** με αιτ. πράγμ., παραχωρώ, παραδέχομαι, συμφωνώ με, θεωρώ κάτι ως δεδομένο, σε Πλάτ., Ξεν.· απόλ., *ζύμφημί σοι*, συμφωνώ μαζί σου, θεωρώ δεδομένα, επιβεβαιώνω τα όσα λες, σε Πλάτ.· *ζύμφαθι ἢ ἄπειπε*, πες ναι ή όχι, στον ίδ. **3.** με αιτ. και απαρ., συμφωνώ ότι..., σε Σοφ., Πλάτ. **4.** με απαρ. μέλ., υπόσχομαι, σε Ξεν. **συμ-φθέγγομαι**, αποθ., ηχώ από κοινού, ηχώ σε συμφωνία, συνηχώ, *τινι*, σε Πλούτ. **συμ-φθείρω**, καταστρέφω μαζί, συγχρόνως ή από κοινού, σε Ευρ., Λουκ. **συμ-φθίνω[ι]**, παρακμάζω, σαπίζω, λιώνω από κοινού, ποιητ. Παθ. αόρ. β΄ *συνέφθιτο*, σε Ανθ. **σύμ-φθογγος**, -ον, αυτός που συνηχεί, που ηχεί σε συμφωνία, ομόηχος, σε Αισχύλ. **συμ-φϊλέω**, μέλ. -*ήσω*, τρέφω αμοιβαία αγάπη, σε Σοφ. **συμ-φϊλοκαλέω**, μέλ. -*ήσω*, είμαι συνηπονήφιος κάποιου για μια τιμητική διάκριση, φιλοκαλώ συγχρόνως, σε Πλούτ. **συμ-φϊλονϊκέω**, μέλ. -*ήσω*, **1.** λαμβάνω μέρος σε μια φιλονεικία, έριδα, με κάποιον, λαμβάνω το μέρος κάποιου από τους αντιπάλους, *τινί*, σε Πλάτ. κ.λπ. **2.** απόλ., συμμετέχω σε μια συζήτηση, σε Πλούτ. **συμ-φϊλοσοφέω**, επιδίδομαι σε φιλοσοφικές σπουδές από κοινού με κάποιον, σε Αριστ. **συμ-φϊλοτιμέομαι**, μέλ. -*ήσομαι*, αποθ., συμμετέχω σε προσπάθειες που καταβάλλονται με ζήλο, σε Πλούτ. **συμ-φλέγω**, μέλ. -*ξω*, καίω, πυρπολώ μαζί ώσπου να μείνουν οι στάχτες, καίω ολοσχερώς, κατακαίω από κοινού, σε Ευρ., Θεόκρ.

συμ-φοβέω, μέλ. -ήσω, φοβίζω επίσης ή συγχρόνως — Παθ., φοβάμαι συγχρόνως, σε Θουκ.

συμ-φοιτάω, Ιων. -έω, μέλ. -ήσω, συχνάζω κάπου από κοινού, σε Ηρόδ.· ιδίως φοιτά σε σχολείο μαζί με άλλους, σε Αριστοφ., Δημ. κ.λπ.· τινί, με κάποιον, σε Λουκ.

συμφοίτησις, ή, το να είναι κάποιος μαθητής σε διδασκαλείο από κοινού με άλλους, σε Αισχίν.

συμφοιτητής, -οῦ, ό, αυτός που φοιτά από κοινού σε σχολείο, συμμαθητής, σε Πλάτ., Ξεν.

συμ-φονεύω, μέλ. -σω, συνεργώ με κάποιον σε φόνο, με δοτ., σε Ευρ.

συμφορά, Ιων. -ή, ή (συμφέρω III), 1. γεγονός, περίπτωση, τυχαίο γεγονός, συμβάν, σε Ηρόδ., Αττ.· *αί ζυμφοραι τῶν βουλευμάτων*, αποτελέσματα, εκβάσεις διαβουλεύσεων, σε Σοφ.· *ζυμφορᾶς ἴν'ἔσταμεν*, σε τι επικίνδυνη θέση βρισκόμαστε, στον ίδ. 2. ιδίως, ατυχής συγκυρία, ατύχημα, δυστύχημα, σε Ηρόδ., Αττ.· *συμφορῆ χρῆσθαι*, είμαι ατυχής, σε Ηρόδ. 3. με θετική σημασία, καλή τύχη, ευτυχές γεγονός, σε Τραγ.

συμφορεύς, ό (συμφέρω), Λακεδαιμόνιος αξιωματικός, είδος ακολούθου ή υπασπιστή, Γαλ. *aide-de-camp*, σε Ξεν.

συμ-φορέω, μέλ. -ήσω, φέρνω μαζί στο ίδιο σημείο, συγκεντρώνω, συναθροίζω, συλλέγω, συνάγω, συσσωρεύω, σε Ηρόδ., Θουκ. κ.λπ. — Παθ., συνάγομαι, συλλέγομαι, σε Πλάτ.

συμφόρησις, ή, συγκέντρωση σ' ένα σημείο, συσσώρευση, σε Πλούτ.

συμφορητός, -ή, -όν, αυτός που έχει συναχθεί σε έναν τόπο, συσσωρευμένος, συναθροισμένος, συγκεντρωμένος· *συμφορητὸν δεῖπνον*, *συμφορητὴ ἐστίασις*, γεύμα στο οποίο συνεισφέρει κάθε καλεσμένος, Λατ. *coena collatitia*, σε Αριστ.

σύμφορος, -ον (συμφέρω III), I. αυτός που συμβαίνει από κοινού με, συνακόλουθος, επακόλουθος, συνοδευτικός, *λιμὸς ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ*, η πείνα συντροφεύει τον άεργο άνθρωπο, σε Ησιόδ.· με γεν., *πενίης σύμφορα*, στον ίδ. II. 1. χρήσιμος, επωφελής, επικερδής, ωφέλιμος, ταιριαστός, καλός, με δοτ., στον ίδ., σε Θουκ.· *σύμφορόν ἐστι* = *συμφέρει*, με απαρ., σε Ηρόδ.· *Πλούτῳ συμφορώτατον*, σε Αριστοφ.· *τὰ σύμφορα*, ό,τι είναι ωφέλιμο ή επωφελές, σε Σοφ., Θουκ. κ.λπ.· *τὸ ὑμέτερον ζύμφορον*, η συνυφασμένη προς το όφελος δικαιολογία σας, σε Θουκ.· *ἐπίρρ., συμφόρως ἔχειν*, με επωφελή τρόπο, ωφέλιμα, σε Ξεν.· συγκρ. *συμφορώτερον*, σε Θουκ.· *υπερθ. -ώτατα*, σε Ευρ. κ.λπ. 2. σπανίως λέγεται για πρόσωπα, *ζυμφορώτατοι προσπολεμησαι*, οι καταλληλότεροι για να πολεμήσει κάποιος εναντίον τους, σε Θουκ.

συμφράδμων, -ονος, ό, ή, I. αυτός που συμμετέχει σε συμβούλιο, σύμβουλος, σε Ομήρ. Ιλ. II. αυτός που ακούγεται σε συμφωνία με, εναρμονισμένος, με γεν., σε Ανθ.

συμ-φράζομαι, μέλ. -άσομαι, Επικ. -άσσομαι· παρακ. -πέφρασμαι· I. 1. Μές., σκέφτομαι κατά μόνας, συλλογίζομαι, με δοτ., σε Ομήρ. Οδ. 2. *τίς συμφράσσατο βουλᾶς;* ποιος μοιράστηκε τις σκέψεις του μαζί σου; ποιος σε συμβουλεύτηκε; στο ίδ. 3. επινοώ, εφευρίσκω, κατεργάζομαι, σε Ησιόδ., Σοφ. II. Ενεργ., *συμφράζω*, αναφέρω, μνημονεύω συγχρόνως, σε Στράβ.

συμ-φράσσω, Αττ. -ττω, μέλ. -ζω, I. 1. συμπιέζω μαζί από παντού, στριμώνω, συμπτύσσω, συμπτκνώνω, σε Ηρόδ., Ξεν. 2. απόλ., λέγεται για στρατεύματα, πυκνώνω τις γραμμές, σχηματίζω πυκνή παράταξη, σε Ξεν. II. περικλείω, συγκλείω, κλείνω ερμητικά, περιφράσσω, στον ίδ.

συμφρονέω, μέλ. *-ήσω (σύμφρων)*. **I.** έχω την ίδια άποψη με κάποιον, συμφωνώ, ομοφωνώ, συνομολογώ, σε Πολύβ. **Π. 1.** εξετάζω, θεωρώ, υπολογίζω καλά, αναλογίζομαι, σκέφτομαι, *ἂ δέον ἦν ποιεῖν*, σε Πλούτ. **2.** συνέρχομαι, ανακτώ τις αισθήσεις μου, έρχομαι στα συγκαλά μου, στον ίδ. **συμφρόνησις**, Δωρ. *-ἄσις*, ή, συμφωνία, συνένωση, αρμονία.

συμ-φροντίζω, μέλ. *-σω*, έχω από κοινού τη φροντίδα κάποιου, *τινός*, σε Λουκ.

σύμ-φρουρος, -ον (φρουρά), αυτός που φρουρεί από κοινού, *μέλαθρον σύμφρουρον ἐμοί*, το δωμάτιό μου, που φυλάει σκοπιά μαζί μου, δηλ. στο οποίο παραμένω ξάγρυπνος, σε Σοφ.

σύμ-φρων, -ονος, ό, ή (φρήν), αυτός που έχει την ίδια άποψη με κάποιον, σύμφωνος, ομόγνωμος, ομόψυχος, αδελφικός, σε Αισχύλ.· ευνοϊκός, ευμενής, στον ίδ.

συμ-φύγας, -άδος, ό, ή, εξόριστος από κοινού με κάποιον, συνεξόριστος, σε Ευρ., Θουκ.

συμφ-φυής, -ές (φύομαι), **I. 1.** αυτός που έχει γεννηθεί μαζί με κάποιον, σύμφυτος, εκ γενετής, εγγενής, φυσικός, σε Πλάτ. κ.λπ. **2.** εκ φύσεως προσαρμοσμένος, σε Πλούτ. **Π.** συνημμένος, προσκολλημένος, *τινι*, σε κάτι, σε Ανθ.

συμ-φύλαξ[ῦ], *-ἄκος*, ό, αυτός που φυλάει σκοπιά ή φρουρεί από κοινού, σε Θουκ., Πλάτ., Ξεν. κ.λπ.

συμ-φύλάσσω, μέλ. *-ζω*, φυλάω σκοπιά μαζί με άλλους, σε Ηρόδ.· φρουρώ από κοινού, *τι*, σε Ξεν.

συμ-φύλετης, -ου, ό, αυτός που ανήκει στην ίδια *φυλή*, ομόφυλος, ομογενής, Λατ. *contribulis*· γενικά, συμπατριώτης, συμπολίτης, σε Κ.Δ.

σύμ-φύλος, -ον (φύλον), αυτός που ανήκει στην ίδια φυλή, ομόφυλος· *οἰσύμφυλοι*, ομόφυλοι, ομοεθνεῖς, σε Βάβρ.

σύμφυρτος, -ον, ανάμεικτος, ανακατωμένος, σύμμεικτος, σε Ευρ.

συμ-φύρω[ῦ], Παθ. παρακ. *-πέφυρμαι*· ζυμώνω μαζί· χτυπώ κάποιον ώσπου να μελανιάσει, τον κάνω μαύρο στο ξύλο, σε Θεόκρ. — Παθ., σε Ευρ.· *ψυχή συμπέφυρται μετὰ τοῦ κακοῦ*, σε Πλάτ.

συμ-φύσάω, μέλ. *-ήσω*, **I.** φυσώ μαζί, συμπνέω· απ' όπου, το Λατ. *conflare*, επινοώ, κατασκευάζω, μηχανεύομαι, σε Αριστοφ. **Π.** λέγεται για τον άνεμο, φυσώ συγχρόνως, σε Πλούτ.

συμ-φύτεύω, μέλ. *-σω*, φυτεύω μαζί ή από κοινού· μεταφ., συναπεργάζομαι, καταβάλλω προσπάθειες από κοινού, σε Σοφ. — Παθ., έχω φυτευθεί, καλλιεργηθεί επίσης, σε Ξεν.

σύμφυτος, -ον (συμφύομαι)· **1.** αυτός που έχει γεννηθεί μαζί με κάποιον, εκ γενετής, σύμφυτος, εγγενής, έμφυτος, φυσικός, συμφυής, αυτός που ενυπάρχει, σε Πίνδ., Πλάτ.· *σύμφυτος αἰών*, η βιολογική μας ηλικία, δηλ. η γεροντική, σε Αισχύλ.· *νεικέων σύμφυτος τέκτων*, φυσικός πρωταίτιος της έριδας, δηλ. η αιτία για φιλονεικία που ενυπάρχει στο ανθρώπινο γένος, στο ίδ.· *ἐς τὸ σύμφυτον*, σύμφωνα με τη φύση κάποιου, σε Ευρ. **2.** με δοτ., έμφυτος, σε κάποιον, σε Λυσ.

συμ-φύω, μέλ. *-φύσω*, **I.** κάνω κάτι να αναπτυχθεί από κοινού, μαζί, σε Πλάτ. **Π. 1.** Παθ. με Ενεργ. παρακ. *συμπέφυθα*, αόρ. β' *συνέφυθον*· αναπτύσσομαι μαζί, στον ίδ., σε Ξεν. **2.** προσκολλώμαι, συνάπτομαι, *συμφύονται ἀλλήλοις*, σε Πλάτ. **3.** είμαι σύμφυτος με, εγγενής σε κάποιον, σε Αριστ.

συμ-φωνέω, μέλ. *-ήσω*, **I.** είμαι ομόχος, εναρμόνιος, ομόφωνος με κάποιον, σε Πλάτ. **Π. 1.** μεταφ., συμφωνώ με, έχω τις ίδιες απόψεις με κάποιον,

συνταυτίζομαι, *τινί*, στον ίδ. **2.** συνάπτω συμφωνία ή εμπορικό σύμφωνο με κάποιον, *πρός τινι*, σε Ξεν.: *συμφωνέω τινί δηναρίου*, συμφωνώ με κάποιον στην τιμή του ενός δηναρίου, σε Κ.Δ. — Παθ., *συνεφωνήθη ύμιν*, ήταν συμφωνημένο ανάμεσά σας, στο ίδ. **3.** συνωμοτώ, μηχανορραφώ, σε Αριστ. **συμφωνία, ή, I.** συνήχηση, αρμονία ήχου, ομοτονία, αρμονία, συγχορδία, σε Πλάτ. **II.** μεταφ., συναίνεση, ομοφωνία, ομοψυχία, σύμπνοια, στον ίδ.

σύμ-φωνος, -ον (φωνή), I. αυτός που συνηχεί, που βρίσκεται σε ηχητική αρμονία, σε Ομηρ. Ύμν., Αριστοφ.: γενικά, αυτός που αντηχεί στις κραυγές, αντίλαλος, σε Σοφ. **2.** μεταφ., αρμονικός, φιλικός, αυτός που συμφωνεί με κάποιον, συναινετικός, σε Πλάτ.

συμ-ψάω, μέλ. -σω, αγγίζομαι αμοιβαία με κάποιον, τον αγγίζω και με αγγίζει, σε Ξεν.

συμ-ψάω, μέλ. -ήσω, περισυλλέγω, σαρώνω, επιχώνω, λέγεται για ορμητικό ποταμό, σε Ηρόδ.

συμ-ψηφίζω, μέλ. -σω, συγκαταλέγω, συνυπολογίζω, συναριθμώ, σε Κ.Δ.

σύμ-ψηφος, -ον, αυτός που εκλέγεται από κοινού με κάποιον, *τινι*, σε Πλάτ. κ.λπ.· *σύμψηφός τινι*, αυτός που ψηφίζει από κοινού με κάποιον για κάποιο ζήτημα, στον ίδ.· *απόλ.*, αυτός που ψηφίζει ό,τι και κάποιος άλλος, που έχει την ίδια γνώμη μαζί του, ομόφωνος, σύμφωνος, σε Δημ.

συμ-ψοφέω, μέλ. -ήσω, κάνω θόρυβο από κοινού, σε Πολύβ.

σύμ-ψυχος, -ον (ψυχή), αυτός που έχει την ίδια άποψη με κάποιον, που βρίσκεται σε ομοψυχία μαζί του, ομόφρων, ομόθυμος, σε Κ.Δ.

σύν[ϋ], αρχ. Αττ. *ξύν*, πρόθ. που συντάσσεται με *δοτ.*, Λατ. *cum*.

A. I. 1. μαζί με, με τη βοήθεια, συνεταιρικά με, από κοινού, ομαδικά· *δεῦρ' ἦλθε σὺν Μενελάω*, σε Ομήρ. Ιλ. **2.** με παράλληλη σημασία της βοήθειας, *σὺν θεῷ*, με τη βοήθεια ή την ευλογία του θεού (ο θεός θεωρείται ότι στέκεται στο πλάι κάποιου), σε Ομηρ. κ.λπ.· *σὺν θεῷ εἰρημένον*, κάτι που ειπώθηκε σα να είχε θεϊκή έμπνευση, σε Ηρόδ.· ομοίως, *σὺν δαίμονι*, *σὺν Δίι*, *σὺν Ἀθήνῃ*, σε Ομήρ. Ιλ.· επίσης, *σὺν τινι εἶναι* ή *γίγνεσθαι*, είμαι μαζί με κάποιον, δηλ. στο πλευρό του, με το μέρος του, στην παράταξή του, σε Ξεν.· *οἱ σὺν τινι*, φίλοι κάποιου, ακόλουθοί του, στον ίδ. **3.** αυτός που είναι προικισμένος με κάποιο χάρισμα, *ἄκοιτις σὺν μεγάλῃ ἀρετῇ*, σε Ομήρ. Οδ.· λέγεται για πράγματα που ανήκουν σε κάποιον ή τα χειρίζεται κάποιος, *στῆ σὺν δουρί*, σε Ομήρ. Ιλ.· *σκῆπτρον*, *σὺν τῷ ἔβῃ*, στο ίδ.· *αὐτῇ σὺν φόρμιγγι*, στο ίδ. (έτσι, στην Αττ., η πρόθ. *σὺν* συχνά παραλείπεται). **4.** λέγεται για δύο ή περισσότερα πράγματα που λαμβάνονται από κοινού, *θύελλαι σὺνβορέῃ*, *ἄνεμος σὺν λαίλαπι*, σε Ομήρ. Οδ. **5.** λέγεται για αναγκαία σχέση ή συνέπεια, *σὺν μεγάλῃ ἀποτίσαι*, πληρώνω με μεγάλη απώλεια, δηλ. υποφέρω πολύ, σε Ομήρ. Ιλ.· *σὺν τῷ σῶ ἀγαθῷ*, για δικό σου όφελος, πλεονέκτημα, Λατ. *tuo cum commodo*, σε Ξεν.· *σὺν μιάσματι*, έχοντας έρθει σε επαφή με μόλυσμα, σε Σοφ.· και γενικά, σε συμφωνία, σε αντιστοιχία με· *σὺν δίκῃ*, σε Πίνδ.· *σὺν κόσμῳ*, *σὺν τάχει* κ.λπ.· σχεδόν = επιρρ., δικαίως, κοσμίως, ταχέως, σε Αττ. **6.** με, μέσω, *σὺν νεφέεσσι κάλυπεν γαῖαν*, σε Ομήρ. Οδ., Πίνδ.· *πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ*, σε Αισχύλ. **7.** με τακτ. αριθμ., *ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ*, δηλ. εγώ μαζί με άλλους έξι, στον ίδ. **B. σὺν** ως επίρρ. **1.** μαζί, από κοινού, σε Αισχύλ., Σοφ. **2.** επίσης, ομοίως, συγχρόνως, σε Ομήρ. Οδ., Τραγ. **Γ. ΣΤΑ ΣΥΝΘ.** **I. 1.** μαζί, μαζί με κάποιον, από κοινού, συγχρόνως, Λατ. *con*· στα σύνθ. ως μτβ. ρήμα, όπως το *κτείνω*, το *σὺν* μπορεί να αναφέρεται σε δύο πράγματα, σκοτώνω κάποιον όπως σκοτώνω ή έχω σκοτώσει και κάποιον άλλο, ή, συνεργώ με κάποιον στη διάπραξη φόνου. **2.** λέγεται για την ολοκλήρωση μιας πράξης, συνολικά,

εντελώς, πλήρως, όπως στα *συμπληρώω, συντέμνω*. **3.** συντίθεται με αριθμ., *σύνδυο*, δύο μαζί ή ανά δύο, δυο δυο· ομοίως, *σύντρεις, σύμπεντε κ.λπ.* όπως τα Λατ. *binī, ternī* κ.λπ. **Π.** το *συν-* πριν από τα σύμφωνα *β, μ, π, φ, ψ* γίνεται *συμ-* πριν από τα *γ, κ, ξ, χ*, γίνεται *συγ-* πριν το *λ*, *συλ-* πριν το *σ*, γίνεται *σουσ-* πριν όμως από το *στ-* γίνεται *συ-*, όπως *συστήναι*.

συνᾶγάγειν, απαρ. αορ. β' του *συνάγω*.

συν-ἄγανακτέω, είμαι αγανακτισμένος με κάποιον από κοινού με κάποιον άλλο, *τινί*, σε Πολύβ.

συν-ἄγαπάω, μέλ. -ήσω, αγαπώ κάποιον από κοινού με κάποιον άλλο, *τινί*, σε Πολύβ.

συν-ἄγγελος, ὁ, απεσταλμένος ως αγγελιοφόρος ή πρεσβευτής από κοινού με κάποιον άλλο, σε Ηρόδ.

συν-αγγία, ἡ (ἄγγος), τόπος που έχει λάκκους, κοιλώματα, ἐγκλειστος χώρος, αγγείο, σε Βάβρ.

συν-ἄγειρω, μέλ. -αγερωῶ, αόρ. α' *συνήγειρα*, Επικ. *ξυνάγειρα* — Παθ., γ' πληθ. αορ. *συνάγερθεν* (αντί -ησαν)· **1.** *συνάγω*, συναθροίζω, σε Ομήρ. Ιλ., Ηρόδ.· ιδίως, στρατολογώ, συναθροίζω στρατιώτες, σε Ηρόδ. — Παθ., *συνάγομαι*, *συνέρχομαι*, *συναθροίζομαι*, σε Ομήρ. Ιλ.· *συναγρόμενοι*, Επικ. συγκεκ. μτχ. Παθ. αορ. β', αυτοί που έχουν συναχθεί, σύνταξη, συνάθροιση, στο ίδ. **2.** *συλλέγω* τα αναγκαία για βιοπορισμό, σε Ομήρ. Οδ.· Μέσ., *συλλέγω*, μαζεύω για τον εαυτό μου, στο ίδ. **3.** μεταφ., *συνέρχομαι*, *έρχομαι* στα συγκαλά μου, συγκεντρώνομαι, σε Πλάτ.· ομοίως στην Παθ., στο ίδ.

συνάγκεια, ἡ, = *μισγάγκεια*, σε Ανθ.

συν-ἄγνῶμι, αόρ. α' *συνέαζα*, συντρίβω μαζί, θραύω, σπάζω σε κομμάτια, λυγίζω, τσακίζω, κατακερματίζω, κατακομματιάζω, σε Όμηρ.